

Δεν Ήταν Όνειρο

Καθισμένη κάτω από τα ροζ και λευκά φύλλα της νέας ανθισμένης αμυγδαλιάς σε μία γωνιά του Ολύμπου , κοιτώ τον ήλιο ο οποίος φωτίζει άλικοσ το υπόλοιπο τοπίο , ο συνδυασμός αυτός σε κάνει να νιώθεις πως επικοινωνείς με τους Θεούς οι οποίοι σε παραπλανούν με την ομορφιά αυτή , και προσπαθούν να σε ζαλίσουν ώστε να σε παρασύρουν σε μία ψεύτικη Ιθάκη δίχως να κάνεις το περιπετειώδης ταξίδι του γνωστού μύθου , και θα έλεγα πως καταφέρνουν τον αρχικό τους σκοπό.

Με τα μάτια κλειστά λουπόν και τις αισθήσεις μου όλες παραδομένες στη φύση , την αφή στο καταπράσινο γρασίδι , την ακοή στο τραγούδι του αέρα που πάει και έρχεται σαν τον περίπατο των κυμάτων στην θάλασσα , την μυρωδιά της αμυγδαλιάς και την γλυκιά γεύση του μελιού ανακατεμένο με άρωμα από λευκή άγρια ορχιδέα και κατάλευκο γιασεμί , αρχίζω να αφήνομαι στα χέρια των πνευμάτων , των Θεών και ελευθερώνω τις σκέψεις μου , για να μπερδευτούν στα κύματα της θάλασσας σαν παρασυρμένο καραβάκι.

Κάποιος νιώθω να με κρατά αγκαλιά και φέρνω την εικόνα του στο νου μου , μοιάζει με οπτασία , έχει επιβλητικό παράστημα, ξανθά μαλλιά , αδρό πρόσωπο , ίσια μύτη και διεισδυτικά καστανά μάτια τα οποία έπαιρναν ένα παράξενο χρώμα , σαν το κονιάκ όταν πέφτει πάνω του το φώς , λόγο του ήλιου.

Μα ποιός ήταν ; Πήρε και έσφιξε το χέρι μου με το δικό του , και με το άλλο του χέρι με αγκάλιασε από τους ώμους , δεν ξέρω πως τα πόδια μου βάδιζαν δίπλα του , ήταν σαν να μην τα ελέγχω , με οδήγησε σε μία πόρτα την άνοιξε και μπήκαμε μέσα , μπροστά μου αντίκριζα έναν άλλο παράδεισο , πράσινα βουνά περικύκλωναν την καταγάλανη λιμνοθάλασσα και κύκνοι σιγοτραγουδούσαν μελωδικά τραγούδια. Ακόμα με κρατούσε , και σαν να διάβαζε την σκέψη μου με πήρε στα χέρια του με σήκωσε στην αγκαλιά του και με μία τρυφερή κίνηση με ακούμπησε σιγά σιγά στο έδαφος και πέρασε το χέρι του γύρω από τον λαιμό μου , ξάπλωσε δίπλα μου και ακούμπησε το μάγουλο του στα μαλλιά μου. Και τα μάτια του καρφώθηκαν στα δικά μου. Ήταν σαν αστραπή που έσβηνε μέσα στο δικό μου βλέμμα.

Κάτι ακούμπησε τον καρπό μου , ένα ρολόι , το οποίο πάνω του είχε μόνο δείκτες και άκουγα μόνο τους χτύπους του , ήταν σαν ακούω όμως την καρδιά του , σαν να μου λέει πως κάθε χτύπος αυτού του ρολογιού οφείλεται στο ότι είμαι δίπλα του. Τότε άρχισα να καταλαβαίνω το ποιός είναι , ήταν ο άνθρωπός μου , που προσπαθούσε να μου πει τα συναισθήματα του με κάθε τρόπο για να με πείσει πως μ'αγαπάει πιο πολύ απ' τον καθένα.

Μια δυνατή φωνή ενός παιδιού με τρόμαξε , Ω ! τότε άνοιξαν τα μάτια μου , με είχε πάρει ο ύπνος για τα καλά φαίνεται , κάτω από την αμυγδαλιά του Ολύμπου , κι όμως τα ζούσα όλα σαν να 'ταν τόσο αληθινά. Σήκωσα τα χέρια μου ψηλά για να τεντωθώ και κάτι βάραινε το αριστερό μου χέρι , κοίταξα και είδα το ρολόι , και δίπλα μου ένα ραβασάκι το οποίο έλεγε : "Δεν θα σταματήσει ποτέ να χτυπά , διότι αυτό θα γινόταν μόνο όταν έπαυε η αγάπη μου για εσένα".

Δεν ήταν όνειρο.

Κάτση Κλεοπάτρα